

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเดียวกัน โดยจัดตั้งสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ และควบคุมให้มีการแสวงหาประโยชน์ โดยมีขอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดภัยและความเสียหายต่อระบบการเงิน การลงทุน และเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินของเอกชนให้มีมาตรฐานเดียวกันและป้องกัน
มิให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ลูกหนี้ สถาบันการเงิน และระบบเศรษฐกิจของ
ประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพประเมินมูลค่า
ทรัพย์สิน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า การให้ความเห็นเกี่ยวกับมูลค่า
ของทรัพย์สินตามหลักวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพ โดยบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ
และประสบการณ์ เพื่อประโยชน์ในการทำธุรกรรมต่าง ๆ เช่น การซื้อขายทรัพย์สิน การใช้เป็น

หลักประกันการกู้ยืมเงิน การบันทึกทางบัญชี การระดมทุนในตลาดทุนหรือการทำธุรกรรมในตลาดทุน การประกันภัย และการอื่นที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน แต่ไม่รวมถึงการประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ

“การให้บริการด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า การประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่ว่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อรับค่าบริการหรือค่าตอบแทนอย่างอื่น หรือเพื่อการบรรลุเป้าหมาย แผนงาน หรือผลประโยชน์อื่นใดขององค์กรหรือบุคคล

“วิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า วิชาชีพในด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า วัตถุมีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ อันรวมถึงสินทรัพย์ดิจิทัลและสินทรัพย์อื่น

“สมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า สมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทยและสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย

“สภาวิชาชีพ” หมายความว่า สภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจากสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“คณะกรรมการสภาวิชาชีพ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“คณะกรรมการกำหนดมาตรฐาน” หมายความว่า คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“คณะกรรมการกำกับดูแล” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“นายกสภาวิชาชีพ” หมายความว่า นายกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการปรับค่าธรรมเนียมทุกสามปีตามอัตราเงินเฟ้อที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศตามหลักเกณฑ์และวิธีคำนวณตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามอัตราเงินเฟ้อดังกล่าว ในกรณีที่ค่าธรรมเนียมที่ปรับตามอัตราเงินเฟ้อดังกล่าวสูงกว่าค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมตามวรรคนี้เป็นค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๕ ให้มีสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๖ สภาวิชาชีพมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๒) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ระหว่างสมาชิก
- (๓) กำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๔) กำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๕) ออกใบอนุญาต ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๖) รับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิก
- (๗) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๘) รับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการและการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๙) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกและผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตอันเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๑๐) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๑๑) ออกข้อบังคับ
- (๑๒) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๑๓) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ ศาล คณะกรรมการธิการของรัฐสภา หรือหน่วยงานอื่นใด เกี่ยวกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๑๔) ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสภาวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ สภาวิชาชีพอาจมีรายได้ดังนี้

- (๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ
- (๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพ
- (๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

หมวด ๒
สมาชิกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๘ สมาชิกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินมีสี่ประเภท ดังนี้

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกวิสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ
- (๔) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๙ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) สำเร็จการศึกษาวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือได้รับประกาศนียบัตร หรือวุฒิอื่นเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ที่สภาวิชาชีพรับรอง หรือสำเร็จการศึกษาสาขาอื่นตามที่สภาวิชาชีพกำหนด
- (๔) เป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต
- (๕) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ แห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติ ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคตามที่ กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๐ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกสมทบต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเชิญเป็นสมาชิกตามมติ ของคณะกรรมการสภาวิชาชีพ

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญมีสิทธิและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่
- (๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่
- (๓) เลือกตั้ง รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้ง เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่น อันเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ชำระค่าบำรุงสมาชิกตามที่กำหนดในข้อบังคับและค่าธรรมเนียมตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

- (๕) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพประเพณีมูลค่าทรัพย์สินและปฏิบัติตนตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๖) สิทธิและหน้าที่อื่นตามที่สภาวิชาชีพกำหนด
- สมาชิกวิสามัญ สมาชิกสมทบ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ มีสิทธิและหน้าที่ตาม (๑) (๔)
(๕) และ (๖)

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐
หรือคณะกรรมการสภาวิชาชีพมีมติเพิกถอนสำหรับกรณีสมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๔) ไม่ชำระค่าบำรุงสมาชิก โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๕) สภาวิชาชีพมีมติเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ให้มีการประชุมใหญ่สามัญสภาวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
การประชุมใหญ่อื่นนอกจากการประชุมใหญ่สามัญ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๕ สมาชิกสามัญอาจขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ในการนี้ นายกสภาวิชาชีพต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา ๑๖ ในการประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่า
สองร้อยคนจึงเป็นองค์ประชุม

การประชุมใหญ่ครั้งใด เมื่อล่วงพ้นเวลาที่กำหนดไว้เป็นเวลาสามสิบนาทีแล้ว
มีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมตามวรรคหนึ่ง และการประชุมนั้นได้เรียกประชุม
ตามมาตรา ๑๕ ให้งดการประชุมครั้งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพเป็นผู้จัดให้มีการประชุม
ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิชาชีพเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวัน
และในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ให้องค์ประชุมประกอบด้วยสมาชิกสามัญเท่าที่มาประชุม

มาตรา ๑๗ ในการประชุมใหญ่ ให้นายกสภาวิชาชีพเป็นประธานในที่ประชุม
ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่
ให้อุปนายกสภาวิชาชีพคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิชาชีพ
และอุปนายกสภาวิชาชีพไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่
ให้สมาชิกสามัญที่มาประชุมเลือกสมาชิกสามัญคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาวิชาชีพซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการวิชาชีพทุกด้าน ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐาน และประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกสภาวิชาชีพและกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๒) มีมติแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน การประเมินมูลค่าทรัพย์สินจำนวนสองคน และด้านกฎหมายจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่เกินห้าคน

ให้เลขาธิการสภาวิชาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ และจะให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ตามความจำเป็นและตามมติของคณะกรรมการสภาวิชาชีพ

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภาวิชาชีพ กรรมการตาม (๓) และ (๔) และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพ และกรรมการตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๙ นายกสภาวิชาชีพและกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพ หรือกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๔) เพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งเลือกตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือกตั้งหรือแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพ หรือยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๓) หรือยังมิได้มีการเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๔) ขึ้นใหม่ ให้นายกสภาวิชาชีพหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่านายกสภาวิชาชีพหรือกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

นายกสภาวิชาชีพหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งอีกได้ แต่นายกสภาวิชาชีพจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภาวิชาชีพและกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๕) รัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๑

มาตรา ๒๑ ให้นายกสภาวิชาชีพเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๘ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอุปนายกตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพกำหนด ตำแหน่งเลขาธิการ ทรัพย์สิน และนายทะเบียน ตำแหน่งละหนึ่งคน และตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพกำหนด ตามความจำเป็น

การปฏิบัติหน้าที่ หน้าที่และอำนาจ และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๒๒ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาชีพต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพมอบหมาย การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) กระทำกิจการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอร่างข้อบังคับในกิจการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพ

- (๔) จัดให้มีการประชุมใหญ่
- (๕) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าสองร้อยคนจะเข้าชื่อเสนอร่างข้อบังคับตามมาตรา ๒๔ (๓) ต่อสภาวิชาชีพด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับตามวรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่สภาวิชาชีพรับเรื่อง

มาตรา ๒๖ วิธีการเสนอและการพิจารณาร่างข้อบังคับ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

ร่างข้อบังคับเกี่ยวกับค่าบำรุงสมาชิก ร่างข้อบังคับตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม และร่างข้อบังคับตามมาตรา ๔๑ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลก่อน

ร่างข้อบังคับซึ่งสภาวิชาชีพอนุมัติ หรือคณะกรรมการกำกับดูแลให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี เมื่อนายกสภาวิชาชีพลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายกสภาวิชาชีพมีอำนาจกระทำการแทนสภาวิชาชีพ ในการนี้ นายกสภาวิชาชีพจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นกระทำการแทนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินด้านต่าง ๆ ให้มีคณะกรรมการวิชาชีพของแต่ละด้าน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพกำหนด

ประธานกรรมการด้านต่าง ๆ ให้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสามัญ โดยที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพ และให้ประธานกรรมการแต่ละด้านแต่งตั้งกรรมการจากผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การเลือกตั้งหรือการแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินการอื่นของประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด ๔

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมธนารักษ์ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมสรรพากร เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

กรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะมอบหมายให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่ารองหัวหน้าหน่วยงานเข้าประชุมแทนไม่ได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การคัดเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานมีหน้าที่และอำนาจกำหนด และปรับปรุงมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ตามกฎหมายว่าด้วยการประเมินมูลค่าทรัพย์สินและกฎหมายอื่น

มาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องจัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

มาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานกำหนดหรือปรับปรุง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแล และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต ผู้ใช้ข้อมูลตามรายงาน การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน กรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ หรือหน่วยงานอื่นใดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการประเมินมูลค่า ทรัพย์สินที่กำหนดไว้ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวทำให้เกิด ความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ คณะกรรมการ กำหนดมาตรฐานต้องดำเนินการตรวจสอบและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และกำหนด ปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินโดยทันที

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการ กำหนดมาตรฐานและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานแต่งตั้งโดยอนุโลม

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือแสดงด้วย วิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพดังกล่าว เว้นแต่เป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน รับอนุญาต

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตใช้คำ หรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัวหรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใด ที่มีความหมายเช่นเดียวกัน หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประเมินมูลค่า ทรัพย์สินรับอนุญาต ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจะเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจาก สภาวิชาชีพ

การขอรับใบอนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสามัญ
- (๒) ผ่านการทดสอบหรือฝึกอบรมหรือฝึกงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินมาแล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๖) ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้าง เพราะเหตุทุจริต
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเนื่องจากกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๙ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเว้นแต่ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินและความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่ได้พ้นเวลาห้าปีไปแล้วนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- (๙) ไม่อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาต
- (๑๐) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๓๗ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่หากคณะกรรมการสภาวิชาชีพได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๓๘ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๙ ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตสิ้นสุดเมื่อผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพ
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖
- (๔) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเนื่องจากประพฤติผิดมาตรฐานหรือจรรยาบรรณ

(๕) ไม่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่สภาวิชาชีพกำหนดให้ครบถ้วนตามมาตรา ๔๑ และสภาวิชาชีพไม่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๔๐ เมื่อสภาวิชาชีพได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ แล้วเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ให้สภาวิชาชีพพิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่สภาวิชาชีพไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ สภาวิชาชีพต้องแสดงเหตุผลของการไม่ออกใบอนุญาตไว้โดยชัดแจ้ง ในกรณีเช่นนี้ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิตุทธนาการไม่ออกใบอนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับดูแลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลกำหนด

มาตรา ๔๑ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ

ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง สภาวิชาชีพจะมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นไว้จนกว่าผู้นั้นจะได้ปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา ๔๒ นิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ทั้งนี้ ตามประเภท จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีประกอบกิจการให้บริการด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน บุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการให้บริการการประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต

การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้คำนึงถึงขนาดและรายได้ของนิติบุคคลนั้น และให้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสภาวิชาชีพมาพิจารณาประกอบด้วย

หมวด ๖

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๔๓ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือมาตรฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

บุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือจรรยาบรรณที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติดิจจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๔ ให้สภาวิชาชีพจัดทำจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๒) ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ
- (๓) ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
- (๔) ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ
- (๕) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่ให้
- (๖) การไม่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และความขัดแย้งทางผลประโยชน์หรือบทบาทในการปฏิบัติงาน
- (๗) หลักปฏิบัติต่อผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตอื่นและสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๔๕ ข้อความใดในสัญญาจ้างประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่กำหนดให้มีผลเป็น การจำกัดหรือปฏิเสธความรับผิดชอบของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต ข้อความนั้นเป็นโมฆะ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตจะรายงานผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน โดยระบุข้อความใดอันแสดงว่าตนไม่รับผิดชอบในผลการตรวจสอบ หรือแสดงความไม่ชัดเจน ในผลการตรวจสอบเพราะเหตุที่ตนมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนที่พึงคาดหวังได้จากผู้ประเมินมูลค่า ทรัพย์สินรับอนุญาตหรือโดยครบถ้วนตามมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินมิได้ การกระทำตามวรรคสองถือว่าเป็นการประพฤติดิจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๖ โทษการประพฤติดิจรรยาบรรณ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาต โดยมีกำหนดเวลา แต่ไม่เกินสามปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพ แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพจากผู้ซึ่งมีความเที่ยงธรรมและมีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสามัญ
- (๒) เป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่ กำหนดในข้อบังคับ
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติดิจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่า ทรัพย์สิน
- (๔) ไม่ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพหรือเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการตาม พระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเลือกกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่ง เป็นประธาน กรรมการ และจะให้ให้มีผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนดก็ได้

มาตรา ๔๘ ให้กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๔๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยคะแนนเสียง

ในกรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการสภา วิชาชีพแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างไปพลางก่อน และให้กรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งได้รับแต่งตั้งนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้จนถึงการประชุมใหญ่คราวต่อไป

มาตรา ๕๐ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่า ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโดยเร็ว

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือควรรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด จรรยาบรรณ หรือเมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นหรือกำหนดเวลา ที่ยาวกว่านั้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแล

การยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน และการพิจารณาเรื่องการประพฤติผิด จรรยาบรรณให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

ในการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะกรรมการ จรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยคณะอนุกรรมการต้อง ประกอบด้วยกรรมการจรรยาบรรณอย่างน้อยหนึ่งคนและอนุกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการ จรรยาบรรณแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๑) (๓) และ (๔) ตามจำนวนที่เห็นสมควร

คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนก็ได้

เมื่อคณะอนุกรรมการทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็น ต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณา

การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาจากผลการสอบสวนแล้ว
มีมติว่าผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๔๖

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ประพฤติผิด
จรรยาบรรณ ให้สั่งยกคำกล่าวหา

การออกคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือการออกคำสั่งยกคำกล่าวหาตามวรรคสอง
ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

มาตรา ๕๒ ผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษมีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๕๑ ต่อคณะกรรมการกำกับดูแลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับดูแลให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษ เว้นแต่คณะกรรมการ
กำกับดูแลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณ
และอนุกรรมการจรรยาบรรณที่คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

มาตรา ๕๔ กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีส่วนได้เสีย
เป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณา ปรึกษาหารือ
หรือลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๕๕ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ
จรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยอนุโลม

หมวด ๗

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแล
การประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมที่ดิน
อธิบดีกรมธนารักษ์ อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมสรรพากร
เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือผู้สอน
รับอนุญาตซึ่งมีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือผู้สอน

วิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวนสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านกฎหมายจำนวนสองคน

ให้นายกสภาวิชาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ
เพื่อทำหน้าที่ธุรการและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับดูแล ตามที่คณะกรรมการ
กำกับดูแลมอบหมาย

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจ
ได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้ง
แทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในข้อบังคับ

มาตรา ๕๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินให้เป็นไป
ตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ
- (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการ
ในการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๓) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง และมาตรฐานการประเมิน
มูลค่าทรัพย์สินตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม
- (๔) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อสภาวิชาชีพในการกำหนด ปรับปรุง และ
พัฒนามาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๕) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต
ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง
- (๖) ให้ความเห็นชอบการขยายกำหนดเวลาในการกล่าวหาว่าผู้ประเมินมูลค่า
ทรัพย์สินรับอนุญาตผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง
- (๗) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษ
ตามมาตรา ๕๒

- (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับดูแล
- (๙) เสนอคำสั่งในการแต่งตั้งกรรมการชั่วคราวให้แก่รัฐมนตรีตามมาตรา ๖๒
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๙ ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการกำกับดูแล และคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการกำกับดูแลแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ในการดำเนินการของคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๕๘ (๑) ให้คณะกรรมการกำกับดูแลมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิชาชีพ
- (๒) สั่งเป็นหนังสือให้สมาชิก กรรมการ หรืออนุกรรมการอื่นใดของสภาวิชาชีพ หรือบุคคลใดชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพ
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาวิชาชีพ คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ระงับ แก้ไข หรือวางมาตรการแก้ไขการกระทำอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย วัตถุประสงค์ หรือข้อบังคับ

มาตรา ๖๑ เมื่อความปรากฏว่านายกสภาวิชาชีพ กรรมการ หรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแล หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาวิชาชีพ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลทำการสอบสวนโดยเร็ว และเสนอผลการพิจารณาเพื่อให้รัฐมนตรีมีคำสั่งให้นายกสภาวิชาชีพ กรรมการ หรืออนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ (๒) ผู้ใดถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ (๒) ด้วย

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๑ อันเป็นผลให้จำนวนกรรมการของคณะกรรมการสภาวิชาชีพเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่พึงมี ให้คณะกรรมการกำกับดูแลเสนอคำสั่งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๑๘ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๑๘ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะสั่งให้ไม่มีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือกตั้งหรือแต่งตั้งไว้แล้ว

ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ นิติบุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๖ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ทำการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต ผู้ใดถูกลงโทษประพฤติดิจรยาบรรณตามมาตรา ๔๖ (๓) หรือ (๔) ทำการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า หรือคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๖๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๙ ให้ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสมาชิกสามัญสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะถูกเพิกถอนหรือมีเหตุให้ใบอนุญาตสิ้นผลไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าคณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้จะเข้ารับหน้าที่ โดยให้นายกสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รักษาการในตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย

มาตรา ๗๑ ในวาระเริ่มแรก ให้ข้อบังคับสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทยที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้อบังคับสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกข้อบังคับสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ให้บรรดาระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดที่สมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินออกประกาศบังคับใช้ร่วมกัน มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกันออกใช้บังคับ

กรณีที่ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินแตกต่างกัน ให้ใช้ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดของสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย

ในกรณีที่มีปัญหาไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดที่สมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินออกบังคับใช้ได้ในเรื่องใด ให้คณะกรรมการสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทยกำหนดวิธีปฏิบัติหรือยกเว้นการปฏิบัติในเรื่องนั้นขึ้นเป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไปได้

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะกำหนดให้ใช้มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินขององค์กรอื่น ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนก็ได้

มาตรา ๗๔ นิติบุคคลใดที่ได้รับความเห็นชอบเป็นบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และยังมีสถานะคงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ยื่นขอจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยต้องจัดให้มีหลักประกันตามมาตรา ๔๒ (๑) ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินกว่าสามปี

มาตรา ๗๕ การสอบสวนและการพิจารณาเรื่องจรรยาบรรณที่ค้างการดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๗๖ การสอบวัดความรู้ทางวิชาชีพการประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ได้ประกาศรับสมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการรับสมัคร ทดสอบ และประกาศผลการสอบต่อไปตามข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๗๗ การพิจารณาคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ค้างการพิจารณาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินจนกว่าจะเสร็จสิ้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน สำหรับบุคคลธรรมดา	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการ ด้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน สำหรับนิติบุคคล	ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าใบแทนใบอนุญาตตาม (๑) และค่าแทนใบรับรองตาม (๓) และ (๕)	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๗) ค่ารับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตร ในวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของสถาบันการศึกษา	หลักสูตรละ ๓๐,๐๐๐ บาท
(๘) ค่ารับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการ หรือการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ	หลักสูตรละ ๓๐,๐๐๐ บาท